

В ПАМ'ЯТЬ ПРО ЗАГИБЛИХ НА МАЙДАНІ

Мамо, не плач. Я повернусь
весною.
У шибку пташинкою вдарюсь
твою.
Прийду на світанні в садок із
росою,
А, може, дощем на поріг упаду.
Голубко, не плач. Так судилося,
ненько,
Вже слово, матусю, не буде моїм.
Прийду і попрошуся в сон твій
тихенько
Розкажу, як мається в домі новім.
Мені коліскову ангел співає
І рана смертельна уже не болить.
Ти знаєш, матусю, й тут сумно
буває
Душа за тобою, рідненька, щемить.
Мамочко, вибач за чорну хустину
За те, що віднині будеш сама.
Тебе я люблю. І люблю Україну
Вона, як і ти, була в мене одна.

Мам, сьогодні їду на Майдан,
Якщо не повернуся, мене вбили,
Та знаєш, мам, я буду там не сам,
Там люди, у яких багато сили,
Не плач, я мушу бути там де всі,
Грудьми стояти перед лютим звіром,
А знаєш мам, я вдячний є тобі,
І ти пишайся завжди своїм сином.
Візьму щита, піду поміж людей,
І я прикрию їх, від куль отих проклятих,
Вже знаєш мам, дістало до грудей,
Як з вилами там брат іде на брата.
Я їду, бо це є моя земля,
Я народився тут, і тут я і загину,
Ми вільні, і ми любимо життя,
Та віддамо його за вільну Україну